

Zorel kom tot selfkennis

48

Ek wink nou vir Zinka en hy gaan dadelik na

Zorel en sê: "Broer, die Meester, wat almagtig en vol erbarming, goedheid en liefde en wysheid is, wil dat ek jou, enkel deur die oplê van my lewenskragtige hande, sal genees. Vrees nie, maar vertrou en word dan 'n ander mens, en daarna sal aan jou niks weerhou word wat jou maar enigsins liggaamlik en geestelik tot wesenlike heil kan strek nie! Wil jy dit hê, en vertrou jy my, jou ware vriend en broer, staan my dan toe dat ek jou my hande oplê!"

[2] Zorel sê: "Vriend, met sulke trouhartige woorde kan jy my na die Tartarus stuur en dan sal ek gaan! Lê daarom in elk geval jou ware broederhande op my, waar en hoe jy hulle maar wil lê, en ek sal my nie teen jou verset nie!"

[3] Zinka sê: "Nou goed dan - gaan sit op hierdie bank dan sal ek jou vervul met die Krag van Elohim!"

[4] Zorel sê: "Van watter Elohim dan? Dalk van Zeus, Apollo, Mars, Mercurius of Vulcanus, Pluto of Neptunus? Ek versoek jou, laat Pluto asseblief daaruit, want met sy stormagtige krag sou ek regtig nie vervul wil wees nie!"

[5] Zinka sê: "Vergeet die gode, wat maar net in die fantasie van die sedert lang tye blinde mense bestaan! Daar is maar EEN egte Elohim, en dit is die aan julle onbekende, groot Elohim, vir wie julle heidene weliswaar ook orals 'n tempel gebou het, maar wat julle nog nooit geken het nie! Maar nou het die tyd gekom dat julle ook hierdie enigste egte Elohim sal leer ken! En kyk, met die Barmhartigheid en Krag van dié Elohim sal jy nou tot jou heil vervul word as ek jou my hande sal oplê!"

[6] Zorel sê: "Ag, lê in daardie geval jou hande maar dadelik op my op die manier wat aan jou die beste bekend sal wees!"

[7] Dan lê Zinka sy hande op die voorgeskrewe wyse op Zorel en dadelik val Zorel in 'n magnetiese slaap.

[8] Na verloop van ruim 'n kwartier begin Zorel, wat origens vas en met toegeknypte oë slaap, soos volg te praat: "O Elohim, o Elohim, hoe is ek tog werklik 'n miserabele, slegte mens en wat 'n eerlike, regskepe mens sou ek kon wees as ek dit maar wil wees. Maar die vloek van die sonde, en van die leuen en die hoogmoed, wat beide die eintlike hoofsondes is, lê nou juis daarin dat hulle hulself steeds weer opnuut verwek en hulle vermeerder soos die gras op die aarde en die sand aan die see!"

[9] O Elohim! Ek het soveel sondes en gebreke aan my siel dat ek van louter sonde my vel nie sien nie, ja, ek bevind my nou deur die drukkende gewig van my tallose sondes asof in dik rookwolke en newels!

[10] O Elohim, o Elohim, wie sal my ooit van my sondes kan bevry! Ek is 'n groot dief, ek is 'n leuenaar

en as ek lieg, lieg ek altyd maar om deur 'n nuwe leuen die oue meer krag by te gee en dit as die een of ander waarheid geldigheid te gee. O, hoe is ek tog 'n afskuwelike aartsleuenaar! Alles wat ek het, het ek deur leuen en bedrog en deur heimlike en openlike diefstal verkry!

[11] Weliswaar vind ek dit alles in my groot blindheid geen sonde nie, maar ek kry ook dikwels die geleentheid om my te laat oortuig van die waarheid. Maar ek wou my nie laat oortuig nie! Ek gebruik altyd Sparta en Lycurgus as verskoning en verag altyd die Romeinse wyse, regverdigheidswette! O hoe is ek tog 'n ontsettende ellendeling!

[12] Wel, ek het nog één troos, en dit is dat ek nog niemand vermoor het nie, maar dit skeel nie veel nie! As my diensmaagd nie voor my by die huis gekom het, en vandaar af weggegaan het nie, sou sy 'n droewige offer van my helse woede geword het!

[13] O, ek is 'n verskriklike monster! Ek is erger as 'n beer, erger as 'n leeu, erger as 'n tier, erger as 'n hiëna, baie erger as 'n wolf en nog baie erger as 'n wilde vark! Want ek is ook so slu soos 'n jakkals en dit stempel my tot 'n egte, vermomde duiwel!

[14] O, my siel is baie siek en jy, broer Zinka, sal my moeilik of glad nie kan genees nie!

[15] Dit word nou wel ietwat ligter in my en die baie dik rook en newels om my heen verdwyn! Kyk, hulle word dunner en dit lyk wel of ek gemakliker asemhaal. Maar in hierdie vermeerderde lig sien ek eers goed my ware wanstaltigheid, vol van allerlei uitslag, vol bulte en weersinwekkende geswelle! Ag, ag, ek lyk soos 'n egte gedrog! Waar kry jy 'n dokter wat my sou kon genees?! My slegte liggaam is wel gesond, maar daardie liggaam kan my nie skeel nie as ek, die siel, maar net gesond kan wees!

[16] O Elohim, as iemand my siel sou kon sien, sou hy ontstel wees deur haar oorgrote lelikheid! Hoe ligter dit om my heen word, des te meer word dit sigbaar hoe afskuwelik my siel lyk! Broer Zinka, is daar dan niks waardeur my siel bietjie beter sou kon lyk nie?!"

Die suiwing van die slapende siel

49

Toe begin Zorel in sy slaap te sug en sommige meen dat hy nou sal ontwaak.

[2] Maar Ek sê vir hulle almal: "O sekerlik nie! Dit was nog maar die eerste stadium van sy slaap. Hy sal nog langer as 'n uur slaap en binnekort weer in 'n ander en hoër stadium van sy sielelewe begin te praat. Hierdie stadium bestaan uit die loswikkel van die siel van haar liggaamlike en op die wêreld gerigte, sinlike harts-togte, wat hy moet sien as egte siektes aan die liggaamlike vorm van sy siel, wat hom met diepe afsku moet vervul. Vir sulke siektes van die siel is daar geen ander medisyne nie as eerstens die herkenning

daarvan, vervolgens die kry van die grootste afsku daarvoor, en uiteindelik die onwrikbare wil om so vinnig moontlik heeltemal daarvan af te kom. As dié wil eenmaal daar is, maak die genesing maklik vordering.

[3] Let nou op, hy begin dadelik weer te praat! Vriend Zinka, as hy jou weer vir iets vra, antwoord hom dan maar net in gedagtes, en hy sal jou hoor en duidelik verstaan!"

[4] Nog maar skaars het Ek Zinka hierdie aanwysing gegee of Zorel begin te praat en sê: "Kyk, ek huil oor my groot ellende! Uit dié trane ontstaan `n dam soos Siloam in Jerusalem, en ek baai my nou in hierdie dam en kyk, die water van hierdie dam genees die talle wonde, swere en buile op die liggaam van my siel! O, o, dit is `n egte genesende bad! Die littekens sien ek nou nog wel, maar die wonde, buile en swere het verdwyn van die liggaam van my o so arme siel. Maar hoe was dit moontlik dat daar uit my trane kennelik `n hele dam gevorm het?

[5] Rondom die dam lê `n heerlike landskap, dit is die gebied van troos en lieflike hoop. My gevoel sê ook vir my dat ek op `n algehele genesing mag hoop. - O, hoe lieflik is hierdie streek, ek sou altyd daar wou bly! Die water in my dam is nou baie helder, terwyl dit eers troebel was, en hoe helderder dit word, des te heilsamer werk dit op my in!

[6] Ag, maar nou merk ek ook dat daar iets in my wakker word wat na `n sterke wil lyk, en agter dié sterk wil merk ek iets soos woorde wat in my opborrel en wat luid roep: 'Ek wil, ek moet - ek moet omdat ek wil! Wie kan dit, wat ek wil, in my teëhou? Ek is vry om te wil. Ek mag nie wil wat ek behoort te wil nie, maar ek wil wat ek sêlf wil! Wat waar en goed is, dit wil ek, omdat ek dit sêlf wil en niemand kan my daartoe dwing nie!

[7] Ek herken nou die Waarheid. Sy is `n Lig van Elohim uit die hemel! Ons gode is almal skimme, niks, heeltemal niks is hulle. Wie in hulle glo, is meer as `n egte dwaas, want `n egte dwaas glo nooit aan sulke waardelose gode nie. Ek sien die gode nêrens nie, maar ek sien die goddelike Lig en hoor die goddelike Woord. Maar Elohim Self kan ek nie sien nie, want Hy is te heilig vir my.

[8] Maar nou het die water van my dam rondom my al `n meer geword! Die meer is nie diep nie, die water staan my slegs tot aan die lendene. En dit is helder, onvoorstelbaar helder, maar daar is nog geen vissies in

nie! Ja, daar sal ook nooit vissies in kom nie, want die vissies het hulle ontstaan deur Elohim se asem en dit is `n volstreke almagtige asem! Ek is slegs `n baie swak mensesiel uit wie se asem geen vissies van Elohim ontstaan nie.

[9] O, baie is daarvoor nodig, daarvoor moet mens baie almagtig wees as `n mens met sy asem vissies wil skep! O, `n mens kan dit nooit doen nie, want `n mens is veels te swak daarvoor! Heeltemal onmoontlik sou dit nou nie juis vir die mens wees nie, maar dan sou hy vol goddelike wil en goddelike gees moet wees! Vir `n egte mens is dit weliswaar nie onmoontlik nie, maar ek is nie `n egte mens nie en daarom is dit vir my tog heeltemal onmoontlik!

[10] Maar die water is suiwer en op die bodem is ook rein, louter mooi gras. Dit is tog regtig wonderlik: 'Onder die water sulke mooi sappige gras! En kyk, die gras groei sienderoë en begin die mooi water te verdring! Ja, ja, die hoop word sterker as die kennis en die vrees wat haar begelei!

[11] Aha, aha, nou sien ek `n mens aan die taamlik ver verwyderde oewer. Hy wink vir my! Ja, ek sou gewis na hom toe wou gaan, maar ek weet nie hoe diep die meer orals is nie! Gestel dat daar baie diep plekke is, dan sou ek daarin verdwyn en verlore wees!

[12] Maar daar klink `n stem uit die water: 'Ek is orals ewe diep! Jy kan sonder angs of vrees deur my heen waad. Gaan na hom wat jou roep, wat jou sal lei en oordeel!' Dit is tog merkwaardig, hier praat selfs die water en die gras! Nee, dit het nog nooit gebeur nie!

[13] Ek gaan nou na die vriend aan die oewer. `n Vriend moet hy tog wel wees, anders sou hy my nie gewink het om te kom nie. Zinka, jy is dit nie - dit is `n ander een! Jou sien ek nou ook agter hom, maar jy is lank nie so vriendelik soos hy nie! Wie kan dit tog wees? Maar ek skaam my baie vir hom, want ek is heeltemal naak. My liggaam sien daar nou weliswaar al baie goed uit, ek ontdek daar byna geen spore van siekte meer aan nie. O, had ek maar `n hemp gehad! Maar ek is so naak soos iemand in die bad. Maar ek moet tog daarheen, sy wink het `n geweldige aantrekkingskrag vir my! Nou gaan ek - kyk eers, dit gaan baie goed!"